

[Arne Larsen.]

landet udvikler sig, erhvervslivet udvikler sig, erhvervsstrukturen ændrer sig. Danmark er ikke længere et landbrugsland, Danmark er ved at udvikle sig til en industristat, og derfor er det usandsynligt og utænkeligt, at man skulle kunne gennemføre en industrispredning, således at man får industri i hver en landsby. Det har jeg været inde på før, og det vil jeg fremhæve endnu en gang.

Men hvor skal man da placere denne egnsudvikling? Det er klart, at man kan sige: i Nordjylland, i Vestjylland, i Sønderjylland, på Bornholm og på Lolland-Falster. Der har vi en udvikling, som gør, at befolkningen ikke har de samme gode levebetingelser og indtægtsmuligheder som befolkningen i det øvrige land, og derfor bør der sættes ind dér. Det er jeg helt indforstået med. Men det kan ikke nytte noget at sprede de småpenge, som man har, vidt ud over hele feltet. Jeg har sagt det før, at der må og der skal skaffes et ganske bestemt klima, et erhvervsklima, et industriklima, i de områder, hvor man sætter ind. Jeg kunne forestille mig, at det på Lolland-Falster blev koncentreret f. eks. om Nakskov og om Nykøbing Falster, at man her opbyggede regionale centre, som kunne suge noget til sig. Det, det drejer sig om, er at få sparket noget i gang. Det er ikke at holde noget levende til evig tid ved hjælp af lån og subsidier; det, det gælder om, er at få det sat i gang. Og skulle det så vise sig, at det ikke helt kan ekspandere ved egen kraft, men har behov for at få et yderligere spark, ja, så er det klart, at så må vi være parat til at gøre dette.

Vi skal tage hensyn til familierne og deres behov. Det er netop det, vi skal. Vi skal ikke fastholde et mønster, således at folk i en mindre bebyggelse skal være tvunget til udelukkende at søge beskæftigelse ved en bestemt virksomhed. For mand og kone kan måske ikke få arbejde det samme sted. Deres opvoksede børn, som bliver voksne, kan vel heller ikke få arbejde det samme sted. Der skal noget mere til, der skal være et større udvalg af arbejdspladser. Vi skal også passe på, at vi ikke fastholder den slags områder som lavtlønsområder. I og med at menneskene altså har behov for at blive, hvad skal man sige, inkorporeret i en større

helhed, så stiller de også krav om mere kultur, om kulturfaciliteter og om sportspladser; de har altså meget differentierede krav, som vi skal prøve på at opfylde. Også derfor skal vi nok koncentrere os eller arbejde hen mod enheder, som er noget større, end vi ellers er vant til at tænke på.

Jeg vil lige understrege, at hele denne problematik i allerhøjeste grad hænger sammen med en egentlig landsplanlægning. Den har vi ikke set ret meget af endnu. Vi har set nogle tilløb til det, men jeg vil kraftigt henstille til ministeren, at vi snart får noget virkeligt op at stå på dette område, således at vi også kan se vores lokaliserings- og industriudviklingspolitik i en større helhed. Vi skal for at understøtte det kunne tilbyde folk boliger de rigtige steder. Vi skal også kunne tilbyde folk offentlige transportmidler, sådan at de også på den måde kan få løst nogle af deres problemer.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal allerførst takke ordførerne for deres tilsagn om en velvillig behandling i udvalgsarbejdet. Jeg skylder hr. Stetter at sige, at jeg har bemærket, at hans tilsagn var af en noget mere kølig karakter end de øvrige ordføreres.

Jeg skal takke hr. Lysholt Hansen for hans betragtninger om dette lovforslags egnethed til at skabe en øget erhvervsaktivitet i de egne af landet, som vi hidtil må erkende har været erhvervsmæssigt forsømt, og som derved lider skade på deres mulighed for at få den trivsel og tryghed, som erhvervsaktiviteten er en forudsætning for.

Jeg vil gerne understrege hr. Lysholt Hansens betragtninger om betydningen af det lokale initiativ. Jeg vil gerne helt konkret sige, at nok har en egnsudviklingslov et centralt administrativt organ, et centralt råd, men det afgørende for egnsudviklingslovens virke er for mig at se, at de enkelte egnsudviklingsområder udøver en sådan aktivitet, at de fordele, samfundet kan stille til rådighed for egnsudviklingen, virkelig kommer til udnyttelse.

Jeg skal ikke kommentere hr. Lysholt Hansens positive betragtninger om de øvrige erhvervsfremmende foranstaltninger, regeringen sætter i gang, men de hører hjemme i forbindelse med en vurdering af